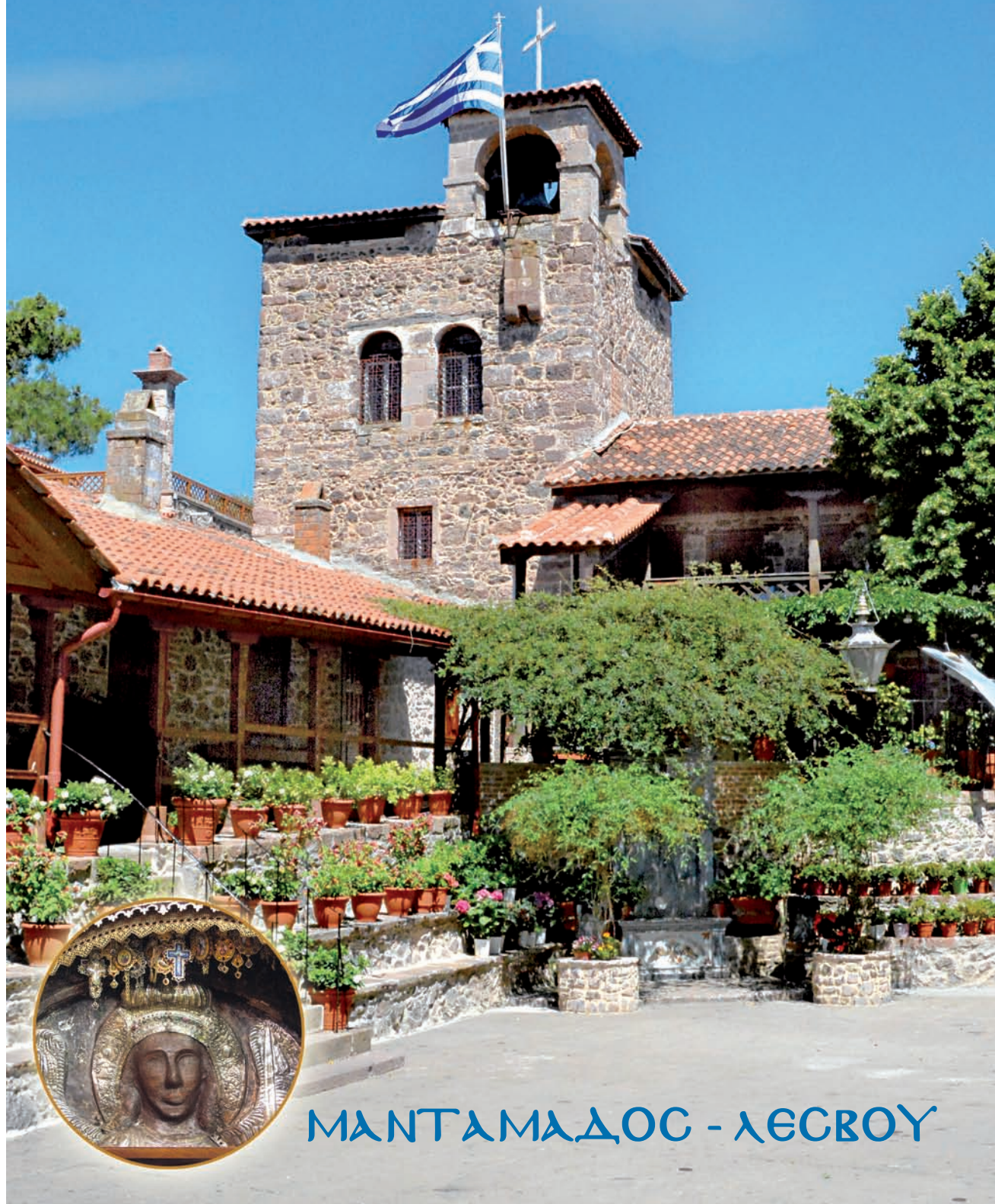

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ

ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΣ - ΛΕΣΒΟΥ

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΙΕΡΟΥ
ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ
ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ
ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΗΘΥΜΝΗΣ
Κ.Κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἔτος 42ον
Ἀρ. φύλλου 221
ΚΩΔΙΚΟΣ 2596

Συντάκτης: Πρωτοπρεσβύτερος Εὐστράτιος Δήσσης
Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Μανταμάδου

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ -
ΜΑΡΤΙΟΣ
2014

+ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ -

ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ

ΣΥΝΤΗΡΗΤΟΥ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος,
ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας».

(Β' Κορ. 6, 2-3)

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία
μας μᾶς συνιστᾷ αὐτήν

τὴν περίοδον νά στρέψωμεν τό ἐνδιαφέρον μας πρὸς τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, «τό χωνευτήριο τῆς ἀμαρτίας», κατὰ τὸν Ἱερόν Χρυσόστομον. Ἡ μετάνοια εἶναι τό πρῶτον θέμα τοῦ κηρύγματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ πεμπουσία τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Εἶναι τό καθημερινόν προσκλητήριο τῆς Ἐκκλησίας πρὸς ὅλους μας.

Παρά ταῦτα, πολλοί τῶν χριστιανῶν δέν ἔχομεν βιώσει πραγματικῶς τήν μετάνοιαν. Ἐνίοτε δέ θεωροῦμεν αὐτήν ὡς μή ἀφορῶσαν εἰς ἕκαστον ἐξ ἡμῶν, διότι δέν ἐρχόμεθα εἰς ἑαυτούς, δέν συνερχόμεθα καί δέν συναισθανόμεθα ὅτι ἔχομεν ὑποπέσει εἰς ποιάν τινα ἁμαρτίαν. Ἀλλ' ὡς διδάσκει ὁ ἔμπειρος τῆς πνευματικῆς ζωῆς Ἀββᾶς Ἰσαάκ ὁ Σύρος καί δογματίζουν ἐμπειρικῶς οἱ πλείστοι τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, **«ἡ μετάνοια εἶναι ἀπαραίτητος καί εἰς τοὺς τελείους»**. Καί τοῦτο διότι μετάνοια δέν εἶναι μόνον ἡ μεταμέλεια διὰ τὰς ἁμαρτίας μας καί ἡ συνακόλουθος ἀπόφασιν νά μή ἐπαναλάβωμεν αὐτάς ἀλλά καί ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἀντιλήψεών μας πρὸς τό ἀγαθώτερον, ὥστε νά ἐπέρχεται μία διαρκῆς βελτίωσις τῶν ἀντιλήψεών μας περὶ τοῦ Θεοῦ καί τοῦ κόσμου, αὔξησις τῆς ἀγάπης καί τῆς ταπεινώσεως, τῆς καθάρσεως καί τῆς εἰρήνης.

Ὑπ' αὐτήν τήν ἔννοιαν ἡ μετάνοια εἶναι πορεία ἀτελεύτητος πρὸς τὴν τελειότητα τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν νά τείνωμεν καί νά κινούμεθα συνεχῶς. Ἐπειδὴ δέ ἡ τελειότης τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄπειρος, ἡ πορεία μας πρὸς τό καθ' ὁμοίωσιν αὐτῆς εἶναι ἐπίσης ἄπειρος καί ἀτελεύτητος. Πάντοτε ὑπάρχει ἐπίπεδον τελειότητος ἀνώτερον ἐκείνου εἰς τό ὁποῖον εὐρισκόμεθα ἐκάστοτε καί διὰ τοῦτο πάντοτε πρέπει νά ἐπιζητοῦμεν τὴν πρόοδόν μας τὴν πνευματικὴν καί τὴν μεταμόρφωσίν μας, ὡς προτρέπει καί ὁ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἀναβάς καί θεασάμενος μυστήρια ἄρρητα Ἀπόστολος Παῦλος, γράφων: **«Ἡμεῖς δέ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπιριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος»**. (Β' Κορ. 3, 18).

Ὅσον καθαίρεται ὁ ἐσωτερικὸς μας κόσμος, ὅσον περισσότερο καθαρίζεται ὁ πνευματικὸς ὀφθαλμὸς μας, τόσον καθαρώτερον βλέπομεν τὸν ἑαυτὸν μας καί τὰ πάντα καί αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ, αὐτὴ ἡ βελτίωσις τῆς θεάσεως τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου καί τῆς πνευματικῆς καταστάσεως τοῦ ἑαυτοῦ μας συνιστᾷ μετάνοιαν, μίαν δηλονότι νεωτέραν καί βελτιωμένην κατάστασιν τοῦ πνεύματός μας, ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν εὐρισκόμεθα μέχρι τοῦδε. Ὑπ' αὐτήν τήν ἔννοιαν, ἡ μετάνοια εἶναι ἡ βασικὴ προϋπόθεσις τῆς πνευματικῆς προόδου καί τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τὸν Θεόν τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ἡ μετάνοια, βεβαίως, διὰ νά εἶναι πραγματικὴ, πρέπει νά συνοδεύεται καί ἀπὸ ἀναλόγους καρπούς, ἰδίᾳ δέ ἀπὸ τὴν συγχώρησιν τῶν συνανθρώπων μας καί τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγαθοεργίαν. Ἡ ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν συνάνθρωπον κίνησις τῆς καρδίας μας πρὸς τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ καί τὴν κατὰ τό ἐφικτὸν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν του ἀποτελεῖ βασικὸν στοιχεῖον τῆς εἰλικρινοῦς μετανοίας. Ἡ ὁδός, ἄλλωστε, τῆς μετανοίας εἶναι ἁμαρτημάτων κατὰγνωσις καί ἐξομολόγησις αὐτῶν, τό μή μνησικακεῖν, εὐχὴ ζήσουσα καί ἀκριβὴς, ἐλεημοσύνη, ταπείνωσις, ἀγάπη πρὸς πάντας, νίκη τοῦ

καλού επί του κακού, αποφυγή κενοδοξίας και ματαίας επάρσεως, μαραινόμενης αυτοστιγμεί.

Τήν ἐντός τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς πάλιν τῆς μετανοίας ἀποκαλύπτει **«τοῦ τελώνου καί τοῦ φαρισαίου τό διάφορον...»** καί καλεῖ ἡμᾶς πάντας νά **«μισήσωμεν τοῦ μέν τήν ὑπερήφανον φωνήν, τοῦ δέ νά ζηλώσωμεν τήν εὐκατάνυκτον εὐχήν»**, προσευχόμενοι ἐκτενῶς μετά δακρύων **«Ὁ Θεός ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καί ἐλέησον ἡμᾶς»**.

Ἡ ἀρχομένη περίοδος τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς προσφέρεται, ἐν μέσῳ τῆς ἐκτεταμένης ἐπί παγκοσμίου ἐπιπέδου οἰκονομικῆς κρίσεως, διά τήν ἐκδήλωσιν τῆς ὑλικῆς καί πνευματικῆς βοηθείας μας πρὸς τόν συνάνθρωπον. Οὕτως ἐνεργοῦντες φιλανθρωπῶς καί ἐκδηλώνοντες ἐμπράκτως τήν μεταστροφὴν μας, ἀπὸ τήν μέχρι τοῦδε ἀτομικιστικὴν ἀντιμετώπισιν φαρισαϊκῶς τῆς ζωῆς πρὸς μίαν συλλογικὴν καί ἀλτρουϊστικὴν τελωνικὴν ἀντιμετώπισιν αὐτῆς, θά ἔχωμεν πραγματοποιήσει μεγάλην καί ὠφελιμοτάτην μετάνοιαν καί ἀλλαγὴν τοῦ τρόπου τῆς ἀτομοκεντρικῆς ἀντιλήψεως καί θά ἔχωμεν βιώσει τήν μετάνοιαν ὡς πρὸς μίαν κεφαλαιώδη καί ἐσφαλμένην στάσιν ζωῆς διὰ τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τήν ἁμαρτίαν τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ καί τῆς κενοδοξίας εἰς τήν ἀρετὴν τῆς φιλαλληλίας, **«ζηλοῦντες τοῦ τελώνου καλῶς τήν ἡλεημένην ταπείνωσιν καί γνώμην»**.

Ἀπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ κήρυκος καί ἐμπειρικοῦ διδασκάλου τῆς μετανοίας, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν σωτηριώδη ταύτην περίοδον τῆς καθάρσεως καρδίας καί πνεύματος, ἵνα ὑποδεχθῶμεν τό Πάθος, τόν Σταυρόν, τὴν Ταφὴν καί τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, οὐχὶ συμβόλοις καί λόγοις μόνον, ἀλλὰ ἐμπράκτως καί βιωματικῶς, μετ' αὐτοῦ διαχρονικῶς προτρεπόμεθα καί παρακαλοῦμεν καί ἱκετεύομεν καί ἡμεῖς ὁ ἐν τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ ἐλάχιστος: **«τῆς μετανοίας ἐστὶ, τό καινοῦς γενομένου, εἴτα παλαιωθέντας ὑπὸ τῶν ἁμαρτημάτων, ἀπαλλάξαι τῆς παλαιότητος καί καινοῦς ἐργάσασθαι...ἐκεῖ γὰρ τό ὅλον ἡ Χάρις ἦν»**.

Ἰδού, λοιπόν, ἀδελφοί καί τέκνα, ἡνέωκται ἐνώπιον ἡμῶν καιρὸς εὐπρόσδεκτος **«τοῦ λυπεῖσθαι»** καί στάδιον ἀνανήψεως καί ἀσκήσεως ἵνα, **«πρὶν ἢ διαλυθῆναι τό θέατρον φροντίσωμεν τῆς ἡμῶν σωτηρίας»**, ἐν ἀληθείᾳ καί βιωματικῇ καρδιακῇ μετανοίᾳ ἐφ' οἷς **«ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἡδίκησαμεν...οὐδέ συνετηρήσαμεν, οὐδέ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλατο»** ἡμῖν ὁ Κύριος, ἵνα **«φείσῃται ἡμῶν ὁ πανταχοῦ παρὼν καί τά πάντα πληρῶν»** Χριστὸς ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα Αὐτοῦ καί ἀνεξιχνίαστον Ἔλεος, Οὐ ἡ σωτήριος Χάρις εἴη μετὰ πάντων.

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ
Διάκονος τοῦ Θεοῦ εἰκίτης

ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ

Σεβαστέ μου πάτερ Ευστράτιε, έτσι άρχισε η επιστολή της κ. Μαρίας από το Θεσπρωτικό Πρεβέζης και συνεχίζει: «Παίρνω το θάρρος να σας γράψω και να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στον Παμμέγιστο Ταξιάρχη μας, για τη μεγάλη δωρεά Του στο ταπεινό μου πρόσωπο.

Πριν τρία χρόνια είχα έρθει στο Προσκύνημα και σας επισκέφθηκα στο Γραφείο σας, μετά τη Θ. Λειτουργία μιας Κυριακής. Είχε και άλλα πολλά άτομα. Κάθισα κοντά σας και σας έδωσα μια επιστολή μου. Μέσα της ήταν γραμμένο το μεγάλο θαύμα της ζωής μου! Δε σας το ζήτησα ούτε και είχα και απαίτηση να δημοσιευθεί στο περιοδικό σας. Είχα και εγώ τότες τις ανασφάλειές μου και ίσως να μη το ήθελα και πολύ στην ουσία. Κακώς βέβαια, εφ' όσον είχα τέτοια θαυμαστά σημεία στη ζωή μου, αλλά η ψυχή του ανθρώπου ανεξερεύνητη. Φέτος, όμως, που κλείνω πέντε χρόνια υγιούς και κυρίως ποιότητας ζωής, δε δικαιολογούμαι πλέον να σιωπήσω και να μη μιλήσω προς δόξα του Θεού και του Αρχαγγέλου του Μιχαήλ. Γι' αυτό κάθισα και σας γράφω την παρούσα μου επιστολή, στην οποία αναφέρομαι στο θαυμαστό γεγονός που συνέβη στην ταπεινότητά μου. Τον Απρίλιο του 2009, Μ. Πέμπτη, μπήκα επειγόντως στο χειρουργείο του Νοσοκομείου «Άγιος Σάββας» με καρκίνο κεφαλής παγκρέατος. Εμφανίστηκε ξαφνικά, χωρίς καμιά προηγούμενη ενόχληση. Πριν αρχίσει η διαδικασία στο Χειρουργείο, ήταν ο γιατρός μου κ. Κορκολής και η ομάδα του που ετοιμαζόντουσαν για την εγχείρηση. Στην άλλη γωνιά του χειρουργείου στεκόταν ένας πολύ ψηλός και χαμογελαστός νέος, με στολή στρατιωτική και με μια ιατρική μπλούζα από πάνω της. Με πλησίασε, μου χαμογέλασε πιο πλατιά και μου είπε:

- Μην ανησυχείς, θα πάμε πολύ καλά.

Η εγχείριση διήρκησε 9 ώρες. Όταν ξύπνησα από τη νάρκωση, η αναισθησιολόγος, που ήταν από τη Χίο, μου είπε:

- Ξύπνα κοπελιά. **Ο Ταξιάρχης σας ήταν εδώ!!!**

Δε ζήτησα εξηγήσεις ούτε έδωσα ιδιαίτερη σημασία στα λόγια της. Την επομένη ρώτησα τους γιατρούς μου: «Ποιος ήταν ο στρατιωτικός γιατρός που παρακολούθησε το χειρουργείο μου»;

- Μα δεν υπήρχε άλλος γιατρός, μου απάντησαν. Μόνο εμείς!

- Μήπως ο αναισθησιολόγος; Εγώ επέμεινα.

- Όχι. Οι δύο που είδες πριν την επέμβαση, η κ. Χονδρέλλη και ο βοηθός της, μου είπαν.

Ρώτησα τους δικούς μου ανθρώπους, της οικογένειάς μου, αλλά κανείς δεν τον είχε δει! Εγώ τότε συνειδητοποίησα τι είχε συμβεί και αναφώνησα: **«Ο Ταξιάρχης, ο Ταξιάρχης ήταν»** και έπεσα στα γόνατα και έκαμα τον σταυρό μου. Η μητέρα μου με κοίταξε με ένα βλέμμα καταφατικό και είπε: «Ναι, παιδί μου. **Αυτός ήταν!** γιατί την ώρα του χειρουργείου ήμουν στο παρεκκλήσι του Νοσοκομείου και παρακαλούσα τον Ταξιάρχη»!

Από τη στιγμή αυτήν άλλαξε η ζωή μου! Ανάρρωσα γρήγορα, σαν από μία γρίπη. Είναι αλήθεια ότι στην αρχή είχα ακόμα τις αμφιβολίες μου. Περνώντας όμως ο χρόνος, βεβαιώθηκα ότι αξιώθηκα της Θείας Δωρεάς, εγώ η ανάξια.

Φέτος κλείνω πέντε χρόνια ζωής, όχι μόνο σωματικής, αλλά και ζωής πνευματικής! Το καλοκαίρι θα έρθω στον Μανταμάδο, γιατί ξέχασα να σας πω ότι κατάγομαι από τον Μανταμάδο. Αν όμως δεν είναι θέλημα Θεού, σας θερμοπαρακαλώ να απευθύνεται εκ μέρους μου τις πιο θερμές ευχαριστίες μου στο Μεγάλο μας Προστάτη το γοργόφτερο Αρχάγγελο Μιχαήλ.

Την επαύριον των Χριστουγέννων, στην Θ. Λειτουργία, στον Ι.Ν. του Αγίου Βασιλείου

Μετά προσήκοντος σεβασμού
Μαρία Τσεκούρα
Θεσπρωτικό Πρεβέζης Τηλ. 26830-32436.

ΠΕΝΤΕ ΕΝΤΟΛΕΣ

Η καινούρια χρονιά ήρθε στη ζωή μας και κινούμαστε σταθερά στον ρυθμό της. Όσοι επιθυμούμε να κατεργαζόμαστε τη σωτηρία μας, μέσα στις αγωνίες και τις αντιξοότητες που μας γεννά το αβέβαιο παρόν και το άγνωστο μέλλον, και φοβούμενοι μη ξεκλίνουμε από την πορεία μας και πλανηθούμε μέσα στα επικίνδυνα μονοπάτια του κόσμου ας στραφούμε ταπεινά σε κείνον που έχουμε εμπιστοσύνη, στον Κύριο της ζωής μας και του χρόνου μας. Και με πίστη να του ζητήσουμε την προστασία του και την αγαθή του καθοδήγηση. Ας ανοίξουμε τα αυτιά μας στον λόγο Του, ας αφήσουμε τον εαυτό μας στα χέρια Του και ας περιμένουμε να μιλήσει στις καρδιές μας.

Τότε, μέσα από τον πλούτο των συμβουλών του, θα ξεχωρίσουμε για τον αγώνα της νέας χρονιάς πέντε εντολές, που μας θυμίζουν ότι η ζωή μας η χριστιανική είναι μία πάλη. Είναι πέντε εντολές, πέντε παραγγέλματα που απευθύνει ο Απόστολος Παύλος στους πιστούς της εποχής του, αλλά φθάνουν μέχρι εμάς, τους σημερινούς χριστιανούς και ηχούν παρηγορικά μέσα στις καρδιές μας και μας βοηθούν να αντιπαλέσουμε τους σύγχρονους πειρασμούς μας. **«Γρηγορείτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιούσθε, πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω!»** (Α΄ Κορ. 16, 13-14).

Το πρώτο· **«Να εἰστέ ἀγρυπνοὶ!»** Όπως ο φύλακας στη βάρ-

Ο Σεβασμιώτατος παραδίδει το φοιτητικό βοήθημα, εκ 1000 ευρώ έκαστον του Ι. Ν. των παμμεγίστων Ταξιάρχων σε τρεις φοιτητές του Μανταμάδου. Στη φωτογραφία η φοιτήτρια Παρασκευή Ψαρρού του Παναγιώτου.

δια του, όπως ο στρατιώτης στη σκοπιά του, ο καπετάνιος στο τιμόνι του, έτσι και ο χριστιανός στη ζωή του πρέπει να μένει ξύπνιος και έτοιμος. Ο εχθρός μου είναι πονηρός, ύπουλος και δε κάνει ποτέ ανακωχή! Γι' αυτό το **«Γρηγο-**

ρεείτε» ακούγεται συχνά μέσα στην Άγια Γραφή και δίνει το ρυθμό στον αγώνα μας. Το λέει ο Απόστολος Παύλος στους Κορινθίους, το είπε αργότερα στους ποιμένες της Εκκλησίας, πρεσβυτέρους και επισκόπους της Εφέσου, στη Μίλητο (Πραξ. 20, 31), το παρήγγειλε ο ίδιος ο Κύριος στους μαθητές του μέσα στον κήπο της Γεθσημανής, λίγο πριν την προδοσία (Ματθ. 26,38-41), και το άφησε αιώνιο παράγγελμα σ' όλους τους χριστιανούς μέχρι τη συντέλεια (Μαρκ. 13,37).

Και ποιος είναι ο λόγος να βρισκόμαστε έτοιμοι πάντοτε στην πρώτη γραμμή; Να υπερασπίσουμε την πίστη μας! Να μείνουμε σταθεροί στην Ορθοδοξία μας, μέλη της Εκκλησίας, πιστοί στον Χριστό. Γι' αυτό το δεύτερο παράγγελμα λέει: **«Μείνετε σταθεροί στην πίστη»**. Είναι πολλοί εκείνοι που ζητούν να νοθεύσουν το Ορθόδοξο Δόγμα της Εκκλησίας μας. Να διαφθείρουν το ήθος, να μας διδάξουν άλλο ευαγγέλιο, που δικαιολογεί τις κακοδοξίες τους.

Για τους πρώτους χριστιανούς ήταν οι ψευδάδελφοι, που δημιουργούσαν τα σχίσματα, οι αιρετικοί, οι ειδωλολάτρες. Στους καιρούς μας μόνο τα πρόσωπα και τα σχήματα αλλάζουν. Υπάρχει η ίδια αγωνία και απαιτείται ο ίδιος αγώνας για να μη αφήσουμε τη νέα κατάσταση να αλλοιώσει την ορθόδοξη πίστη μας.

Ακλόνητοι και αμετακίνητοι στις επάλξεις της Εκκλησίας του Χριστού, γι' αυτό και, όταν ο εχθρός επιτίθεται, το σάλπισμα που ακούγεται είναι: **«Ανδρίζεσθε, κραταιούσθε»!** Πολεμήστε σαν άνδρες, δώστε στον αγώνα όλη τη δύναμή σας. Είναι αλήθεια ότι ο αντίπαλός φαίνεται δυνατός, αλλά αυτό δεν πρέπει να μας φοβίζει. Και ο λυγρό-

Η φοιτήτρια Στρίμπερ Μαριάνθη του Δημητρίου.

τερος πειρασμός σβήνει μέσα στη δροσιά της χάριτος του Θεού· φθάνει εμείς να μη δειλιάσουμε και παραδοθούμε. Ο Κύριος θέλει φρόνημα λεβέντικο και ηρωικό, που όχι μόνο θα αντιστέκεται στις επιθέσεις του πονηρού με ανδρεία, αλλά θα κάνει και αντεπίθεση κατά κράτος. Τότε ολοένα θα εξασθενεί πάνω μας η κυριαρχία του κακού, θα μειώνεται μέσα μας η έλξη του κόσμου και θα ανδρώνεται η πίστη και θα δυναμώνει η ελπίδα ότι πάντα θα νικά ο Χριστός. Εκτός όμως από τον αγώνα και την ακεραιότητα της πίστεως, χρειάζεται και η ενότητα των πιστών. Σ' αυτήν αναφέρεται και το τελευταίο παράγγελμα: **«Όλα σας να γίνονται με αγάπη!»**. Η αγάπη είναι το γνώρισμα που ο ίδιος ο Κύριος έδωσε στους μαθητές του, για διακριτικό ανάμεσα στον κόσμο. **«Έν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε»** είπε **«ἐάν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις»** (Ιωαν. 13,35). Και όλη η διδαχή του Ευαγγελίου γύρω από δύο πόλους στρέφεται, την πίστη και την αγάπη.

Κύριε, άναψε και μέσα στις δικές μας καρδιές το θείο σου έρωτα! Πυρπόλησε τα σπλάχνα μας με αγάπη στο πρόσωπό σου. Και πιστεύουμε πως, όταν σε αγαπήσουμε, όπως Εσύ το ζητάς, τότε και τα αδέρφια μας θα αγαπήσουμε και άγρυπνοι θα μένουμε να μη μας αιχμαλωτίσει ο σατανάς και σταθεροί στην πίστη μας και ανδρείοι και κρατεροί, για να αντιστεκόμαστε στις επιθέσεις του εχθρού, και όλοι αγαπημένοι και αδελφωμένοι θα ζούμε από τώρα τη βασιλεία Σου.

Ο φοιτητής Παναγιώτης Στρογγυλός του Ευστρατίου.

Συνέχεια από το προηγούμενο.

Η ΠΙΣΤΗ ΜΑΣ

Περί των εννέα Μακαρισμών

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός παρέδωσε στους μαθητές του και δι' αυτών σ' όλους τους ανθρώπους τους εννέα μακαρισμούς. Αυτοί περιέχουν τις συνθήκες, τα γνωρίσματα, τα προσόντα, τα οποία πρέπει να έχουν οι αληθινοί χριστιανοί, για να έχουν την ελπίδα να κληρονομήσουν την ουράνιο Βασιλεία του Θεού. Λέγονται δε μακαρισμοί, γιατί αρχίζουν με τη λέξη μακάριος, σε ένδειξη ότι η αληθινή ευτυχία του ανθρώπου είναι αχώριστη από την αρετή, όπως και το φως και η θερμότητα του ήλιου είναι αχώριστα. Βρίσκεται δε αυτή στην εσωτερική γαλήνη της ψυχής του ανθρώπου και στην ανάπαυση της συνείδησής του.

Οι Εκκλησιαστικοί Επίτροποι την επαύριον των Χριστουγέννων, στην Θ. Λειτουργία.

1. «Μακάριοι οί πωχοί τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

Στον πρώτο μακαρισμό μακαρίζονται οι άνθρωποι εκείνοι οι οποίοι συναισθάνονται μέσα στη ψυχή τους ότι είναι αμαρτωλοί και ότι δε μπορούν να σωθούν μόνοι τους, και προσέρχονται έτσι στο έλεος και τη χάρη του Θεού και τον παρακα-

λούν να καθαρίσει αυτούς από κάθε αμαρτία και να τους ενδυναμώσει να κάνουν πάντοτε το καλό. Είναι δε ευτυχείς, γιατί θα κερδίσουν τη βασιλεία των ουρανών, εκεί που υπάρχει η αιώνια χαρά και η αγαλλίαση. Αντίθετα, κακίζονται οι εγωιστές, οι υπερήφανοι, οι αλαζόνες, οι οποίοι, προσβεβλημένοι από το επάρατο εγωισμό, σαν από αρρώστια, τους φαίνεται αδύνατο να ταπεινωθούν μπροστά στον Θεό και να ζητήσουν το έλεός του και τη φιλανθρωπία Του για τη σωτηρία τους. Έτσι, χωρίς να το καταλαβαίνουν προχωρούν στον θάνατο της ψυχής, χάνοντας την ουράνιο βασιλεία του Θεού.

2. «Μακάριοι οί πενθούντες· ὅτι αὐτοί παρακληθήσονται».

Στον δεύτερο αυτόν μακαρισμό μακαρίζονται οι άνθρωποι εκείνοι, οι οποίοι λυπούνται για την αμαρτωλή κατάσταση που βρίσκονται, μετανιώνουν πικρά, αληθινά για το αμαρτωλό παρελθόν τους και αποφασίζουν στο εξής να ζήσουν μια ενάρετη ζωή. Αυτοί είναι ευτυχείς, λέει ο Κύριος, γιατί με την αληθινή μετάνοιά τους παίρνουν το δικαίωμα να γίνουν κληρονόμοι της ουρανίου βασιλείας και η λύπη τους γίνεται χαρά. Λαμβάνοντας δε τα ουράνια και αιώνια αγαθά της ουρανίου βασιλείας, παρηγορούνται και νιώθουν ευτυχισμένοι. Μια κάποια εικόνα

της μελλούσης χαράς προγεύονται και εδώ στη γη, γιατί, αφού μετανιώσουν και καθαριστούν από κάθε αμαρτία με το λουτρό της εξομολόγησης ειρηνεύει η ψυχή τους, οπλίζονται με υπομονή και νιώθουν την αγάπη του Θεού να τους περιβάλλει.

Αντίθετα κακίζο-

νται οι αδιόρθωτοι, εκείνοι που έχουν σκληρή καρδιά, οι αναίσθητοι και αμετανόητοι, οι οποίοι ένεκα των αμαρτιών τους δεν έχουν θέση στη βασιλεία των ουρανών.

3. «Μακάριοι οί πραεῖς·

ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Γτον τρίτο μακαρισμό μακαρίζονται οι ήσυχoi και ειρηνικοί άνθρωποι, οι οποίοι, επειδή έχουν πραότητα και ημερότητα στην καρδιά τους και γλυκύτητα στο στόμα τους ούτε αυτοί οργίζονται ούτε τους άλλους προκαλούν σε οργή. Αυτοί στις βρισιές απαντούν με καλά λόγια, στις αδικίες με ευεργεσίες και γενικά στο κακό με καλό· για τούτο εδώ στη γη εκτιμώνται από τους ανθρώπους και στον ουρανό σαν παιδιά του Θεού· θα γίνουν κληρονόμοι Του και συγκληρονόμοι του Χριστού. Αντίθετα, κακίζονται οι οργίλοι, οι εκδικητικοί, οι μνησικάκοι, οι ζηλόφθονοι και γενικά όλοι εκείνοι όσοι έχουν στην καρδιά τους την ταραχή και την αγριότητα, πίκρα στο στόμα και την προθυμία να προσβάλλουν ή να βλάψουν τον συνάνθρωπό τους· γι' αυτό δεν έχουν θέση στην ουράνιο βασιλεία του Θεού.

Την Πρωτοχρονιά, μετά τη Θ. Λειτουργία, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και οι Σύλλογοι των Γυναικών Μανταμάδου, «Η ΟΜΟΝΟΙΑ», «Η ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ» και των «ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ», έκοψαν τη Βασιλόπιτα του Χωριού στο Πολιτιστικό Κέντρο Μανταμάδου.

4. «Μακάριοι οί πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται».

Στον τέταρτο μακαρισμό μακαρίζονται οι άνθρωποι εκείνοι, οι οποίοι, ταπεινοί στο φρόνημα, συντετριμμένοι στην καρδιά, πράοι στην ψυχή, ποθούν μέσα από την καρδιά τους τη δικαιοσύνη. Επιθυμούν και ποθούν να υπάρχει συνεχής δικαιοσύνη και στον εαυτό τους και στους άλλους ανθρώπους. Και έχοντας τέτοιου είδους αγάπη προς τη δικαιοσύνη δεν αντιδικούν ακόμα και αν αδικούνται από τους άλλους· γιατί, επειδή είναι κοντά στον Θεό, μισούν την αδικία, αφού και ο Θεός τη μισεί. Αντίθετα, εκείνοι που είναι στην άλλη πλευρά, φιλόδοκοι, πλεονέκτες, άρπαγες, φθονεροί, σκληροί, λόγω αυτών των αμαρτιών τους, δεν έχουν θέση στην ουράνιο βασιλεία.

5. «Μακάριοι οί ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται».

Στον πέμπτο μακαρισμό μακαρίζονται οι άνθρωποι εκείνοι, οι οποίοι βοηθούν και ελεούν, πνευματικά και υλικά, αυτούς που έχουν ανάγκη. Αυτοί, δίνοντας ελεημοσύνη στους φτωχούς, δανείζουν στον Θεό, ο Οποίος υπόσχεται να ανταμείψει αυτούς, δωρίζοντάς τους την ουράνιο βασιλεία Του και χαρίζοντάς τους ουράνια και αιώνια αγαθά. Εκείνοι, όμως, που βρίσκο-

νται στην απέναντι θέση, οι άσπλαχνοί, οι ανελεήμονες και οι φιλάργυροι, ένεκα της ασπλαχνίας και της φιλαργυρίας τους, δεν έχουν θέση στην ουράνιο βασιλεία του Θεού.

Η Χορωδία ψάλλει τα παραδοσιακά κάλαντα του Μανταμάδου και επίκαιρες ψαλμωδίες των Εορτών.

6. «Μακάριοι οί καθαροί τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται».

Στον ἕκτο μακαρισμό μακαρίζονται οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι που ἔχουν καρδιά καθαρή, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ κάθε κακία, κακῆς επιθυμίας, καὶ κακῆς διάθεσης. Αὐτοὶ ἔχουν νικήσει τὴν αμαρτία με τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι τρόπον τινὰ δυσκολοκίνητοι στο κακό καὶ βαδίζουν τὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς, τῆς ἀληθινῆς εὐτυχίας· γι' αὐτὸ αὐτοὶ θα δουν τὸ Θεὸ κατὰ πρόσωπο στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀντίθετα οἱ ἄλλοι, οἱ κακοὶ καὶ ἀκάθαρτοι στὴ ψυχὴ καὶ στὴν καρδιά, οἱ αἰσχρολόγοι, δὲν ἔχουν θέσῃ στὴν οὐράνιο βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὸς που θα βρεῖ τὸ «φλουρί», θα πάρει δῶρο τὸ ἀσημένιο ἀντίγραφο τῆς ἀνάγλυφης εἰκόνας τοῦ Ταξιάρχῃ, που φαίνεται στὴ φωτογραφία πάνω στὸ τραπέζι.

7. «Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται».

Στον ἑβδομο μακαρισμό μακαρίζονται οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι, ἔχοντες καθαρή τὴν καρδιά τους καὶ ὄχι μόνον, οἱ ἴδιοι ἔχουν εἰρήνη με τὸν Θεό, ἀλλὰ ἔχουν εἰρήνη καὶ με τοὺς ἀνθρώπους. Ἀκόμα καταβάλλουν προσπάθεια γιὰ νὰ επικρατήσῃ ἡ εἰρήνη καὶ μετὰξὺ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων με τοὺς ὁποῖους ζουν. Αὐτοὶ φλέγονται ἀπὸ τέτοια ἀγάπη γιὰ τὴν εἰρήνη, ὥστε τρέχουν ὅπου ὑπάρχει φιλονικία, ἐχθρὰ καὶ δυσἀρέσκεια καὶ με κάθε θυσία νὰ συμφιλιώσουν αὐτοὺς που φιλονικοῦν. Γι' αὐτὸ ὀνομάζονται υἱοὶ Θεοῦ, κληρονόμοι Του καὶ συγκληρονόμοι τοῦ

Χριστού. Εκείνοι δε που είναι αντίθετοι με αυτούς, οι φιλόνοι-
κοι, οι δύστροποι και όλοι εκείνοι που διαταράσσουν τη μεταξύ
των ανθρώπων ειρήνη, με τα έργα τους, με τα λόγια τους και με
τους τρόπους τους, δεν έχουν θέση στη βασιλεία των ουρανών.

**8. «Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».**

Στον όγδοο μακαρισμό μακαρίζονται οι άνθρωποι, οι οποί-
οι δέχονται πρόθυμα να καταδιώκονται για τη δικαιοσύ-
νη. Αυτοί, καθώς είναι εργάτες της δικαιοσύνης και της ειρή-
νης στον κόσμο εδώ, σίγουρα θα προκληθούν διωγμοί εναντίον
τους από τον κόσμο. Αυτοί, λοιπόν, που δέχονται διωγμούς ένε-
κα της αγάπης τους προς τη δικαιοσύνη, η οποία σκοπό έχει την
ειρήνη του κόσμου και την επικράτηση της αλήθειας, είναι ευτυ-
χείς· γιατί σ' αυτούς ανήκει η βασιλεία των ουρανών. Τέτοια αυ-
ταπάρνηση για τη διάδοση και επικράτηση της αλήθειας έδειξαν
πρόθυμα όλοι οι άγιοι άνδρες και γυναίκες, οι οποίοι όχι μόνον,
προς χάριν της αλήθειας, υπέστησαν διωγμούς αλλά ακόμα και
αυτόν τον μαρτυρικό θάνατο. Γι' αυτό δίκαια όλοι αυτοί θα ει-
σέλθουν στη βασιλεία των ουρανών.

Εκείνοι όμως, οι σκανδαλοποιοί, οι θεομάχοι, εκείνοι που

Τυχερός αναδείχτηκε ο μικρός Χατζηνικολάου Παναγιώτης του Γεωργίου,
που παίρνει την εικόνα από τα χέρια του Παπαστρατή.

Ο Π. Ευστράτιος προσφέρει λίγα λόγια προς τα μέλη του Συλλόγου, προ της κοπής της Βασιλόπιτας του Συλλόγου Κυριών και Δεσποινίδων Μανταμάδου η «ΟΜΟΝΟΙΑ».

με τη διαγωγή τους έγιναν ή γίνονται όργανα της αδικίας, δεν έχουν θέση στην ουράνιο βασιλεία.

9. «Μακάριοι έστε, όταν όνειδίσωσιν ύμᾱς καί διώξωσι καί εἵπωσι πάν πονηρόν ρήμα καθ' ύμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ».

Στον ένατο μακαρισμό μακαρίζονται οι Απόστολοι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού για τους ονειδισμούς, τις συγκοφαντίες και τους διωγμούς, που επρόκειτο να υποστούν στον κόσμο ψευδώς και άδικα εξαιτίας Του. Προλέγοντας ο Κύριος αυτά που επρόκειτο να υποστούν προς χάριν Του και της Εκκλησίας Του, συγχρόνως τους παρηγορεί, προαναγγέλλοντας αυτούς να χαίρονται και να αγαλλονται· γιατί και η αμοιβή τους θα είναι ανάλογη με τις κακοπάθειές τους. Αυτή η χαρά και η αγαλλίαση στην ουράνια βασιλεία του Θεού, βέβαια, αντιστοιχούν και σε όσους πιστούς ισαποστόλους και κήρυκες του Ευαγγελίου του Κυρίου εργάστηκαν ή εργάζονται για τη διάδοσή του στον κόσμο.

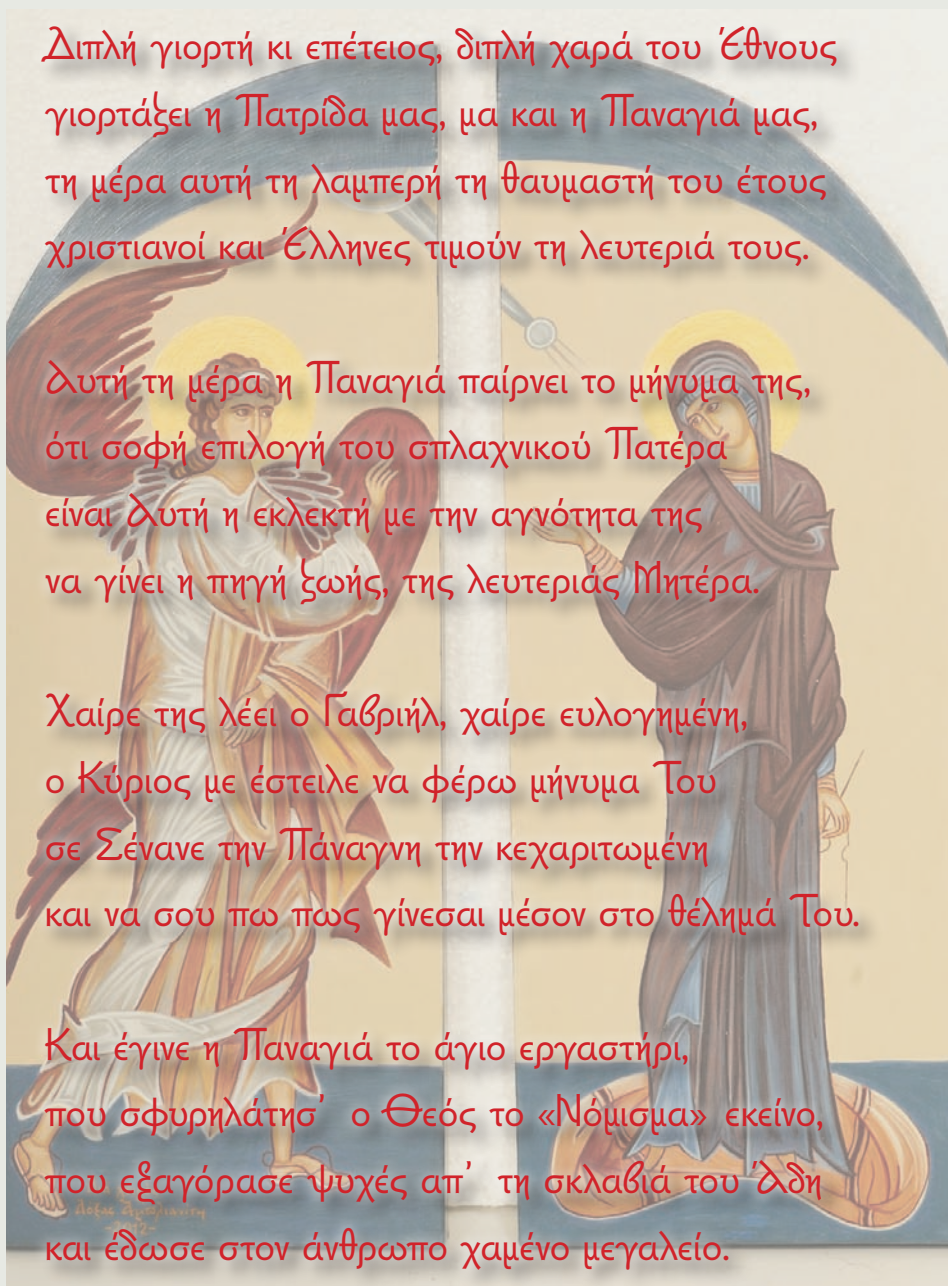
25η Μαρτίου

Διπλή γιορτή κι επέτειος, διπλή χαρά του Έθνους γιορτάζει η Πατρίδα μας, μα και η Παναγιά μας, τη μέρα αυτή τη λαμπερή τη θαυμαστή του έτους χριστιανοί και Έλληνες τιμούν τη λευτεριά τους.

Αυτή τη μέρα η Παναγιά παίρνει το μήνυμα της, ότι σοφή επιλογή του σπλαχνικού Πατέρα είναι αυτή η εκλεκτή με την αγνότητα της να γίνει η πηγή ζωής, της λευτεριάς Μητέρα.

Χαίρε της λέει ο Γαβριήλ, χαίρε ευλογημένη, ο Κύριος με έστειλε να φέρω μήνυμα Του σε Σένα, την Πάναγνη την κεχαριτωμένη και να σου πω πως γίνεσαι μέσον στο θέλημά Του.

Και έγινε η Παναγιά το άγιο εργαστήρι, που σφυρηλάτησ' ο Θεός το «Νόμισμα» εκείνο, που εξαγόρασε ψυχές απ' τη σκλαβιά του Άδου και έδωσε στον άνθρωπο χαμένο μεγαλείο.

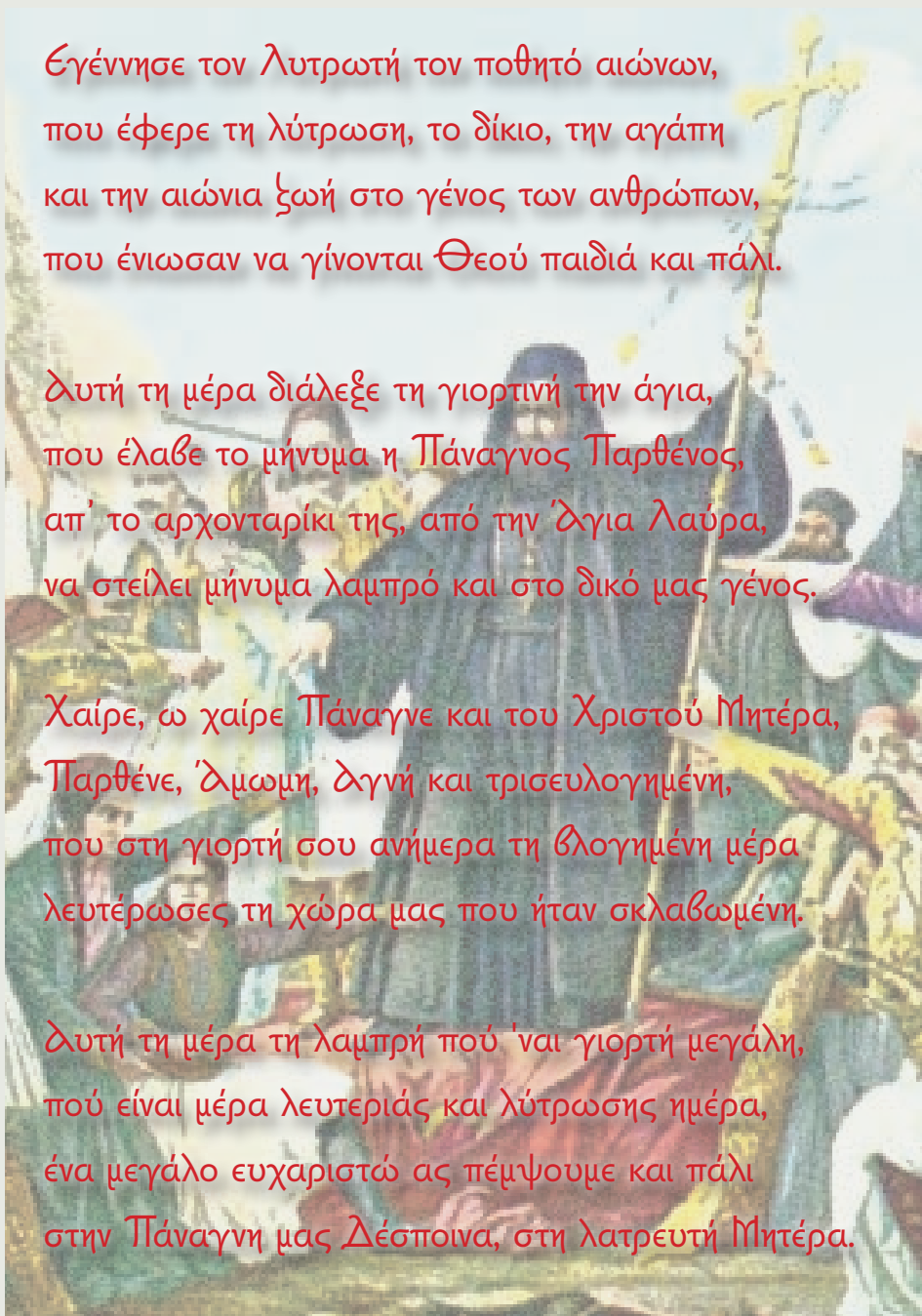

Εγέννησε τον Λυτρωτή τον ποθητό αιώνων,
που έφερε τη λύτρωση, το δίκιο, την αγάπη
και την αιώνια ζωή στο γένος των ανθρώπων,
που ένιωσαν να γίνονται Θεού παιδιά και πάλι.

Δυτή τη μέρα διάλεξε τη γιορτινή την άγια,
που έλαβε το μήνυμα η Πάναγνος Παρθένος,
απ' το αρχονταρίκι της, από την Άγια Λαύρα,
να στείλει μήνυμα λαμπρό και στο δικό μας γένος.

Χαίρε, ω χαίρε Πάναγνε και του Χριστού Μητέρα,
Παρθένε, Άμωμη, Αγνή και τρισευλογημένη,
που στη γιορτή σου ανήμερα τη βλογημένη μέρα
λευτέρωσες τη χώρα μας που ήταν σκλαβωμένη.

Δυτή τη μέρα τη λαμπρή πού 'ναι γιορτή μεγάλη,
πού είναι μέρα λευτεριάς και λύτρωσης ημέρα,
ένα μεγάλο ευχαριστώ ας πέμψουμε και πάλι
στην Πάναγνη μας Δέσποινα, στη λατρευτή Μητέρα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

Κείμενον

Μή πλανήσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· πάσα δόσις ἀγαθή καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγή ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινὰ τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

Ερμηνεία

Μην πλανήσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, με την ιδέα ότι από τον Θεό είναι δυνατόν να προέλθει κάτι κακό. Από τον Θεό μόνο το αγαθό προέρχεται. Κάθε τι αγαθό που δίνεται στους ανθρώπους και κάθε δώρο τέλειο είναι από τον ουρανό και κατεβαίνει από τον Θεό, που είναι ο δημιουργός των ουρανίων φωτεινών σωμάτων και η ύψιστη και μοναδική πηγή κάθε φωτισμού, φυσικού και ηθικού. Κοντά του δεν υπάρχει αλλοίωση, ή κάποια σκιά από κάποια μεταβολή. Ο Θεός είναι όλος φως και από τη δική του αγαθή θέληση μας γέννησε πνευματικά δια του Ευαγγελίου, που είναι ο λόγος της αλήθειας, ώστε να είμαστε ένα είδος από τα δημιουργήματά του, εκλεκτό και αφιερωμένο στον Θεό.

Ο Θεός χορηγός Ευλογιών

Πολλές φορές ακούμε ανθρώπους πάνω στον πόνο τους και στη θλίψη τους, την ώρα που δοκιμάζονται σκληρά στη ζωή τους να λένε: «Γιατί, Θεέ μου με βασανίζεις; Γιατί μ' έστειλες αυτό το κακό; Γιατί σε μένα αυτή η πληγή, η αγιάτρευτη αρρώστια; Γιατί ο θάνατος άρπαξε το παιδί μου μέσα από την αγκαλιά μου; Γιατί πήρες τόσο γρήγορα το σύντροφο της ζωής μου; Γιατί σε μένα όλα τα κακά; Γιατί σε μένα όλα τα φαρμάκια;». Πολλά τα «γιατί» στο στόμα του ανθρώπου, όταν τα κακά το ένα μετά το άλλο ξεσπούν στη ζωή του.

Οι στίχοι που διαβάσαμε παραπάνω αποτελούν μια απάντηση στα πολλά «γιατί» του ανθρώπου. Ο Θεός είναι πηγή κάθε καλού και ωραίου. Είναι ο Δοτήρας των ανεξάντλητων δωρεών και ευλογιών, ο Δημιουργός του σύμπαντος κόσμου και η πηγή του φωτός και της αλήθειας. Από τον Θεό πηγάζει κάτι αγαθό, καλό, αγαθό και ωραίο και σε καμιά περίπτωση το κακό! Σε καμιά περίπτωση η αγαθότητα του Θεού, η οποία παραμένει αναλλοίωτη και κανένας ανθρώπινος παράγοντας δε μπορεί να την μεταβάλλει, δε μπορεί να είναι πηγή του κακού!

Τη ρίζα του κακού και η πηγής της δυστυχίας του ανθρώπου πρέπει να την αναζητήσουμε μακριά από τον Θεό και οπωσδήποτε στο μισόκαλο διάβολο. Αυτός ο φθονερός και χαιρέκακος εχθρός, όταν συναντήσει αρμονικές σχέσεις πλάσματος και Πλάστου, επιτίθεται με λύσσα και χτυπά το κάθε πλάσμα για να το απομακρύνει από τον Θεό και να το βυθίσει μέσα στο πέλαγος της δυστυχίας. Αυτός στο πέρασμά του σκορπίζει τον θάνατο. Αυτός χωρίζει ανδρόγυνα. Αυτός γκρεμίζει σπίτια. Αυτός αναστατώνει τα Έθνη. Αυτός σαπίζει τη νεολαία μέσα στα νυχτερινά κέντρα. Αυτός σπρώχνει τον άνθρωπο να αδικεί το συνάνθρωπό του.

Μια αναμνηστική φωτογραφία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου η «ΟΜΟΝΟΙΑ», με τον Παπαστρατή.

Και ο Θεός; Ο Θεός μπορεί μόνο να παραχωρεί. Να επιτρέπει κάθε δοκιμασία και όλα αυτά όχι για να μας κάνει κακό, να μας εκδικηθεί, αλλά για να μας ωφελήσει. Πίσω από έναν σκληρό θάνατο. Από μια άσπλαχνη εγκατάλειψη, από μια μακροχρόνια αρρώστια, κρύβεται πάντοτε το δάχτυλο της αγάπης του Θεού. Πίσω από έναν σεισμό, από έναν καταστροφικό πόλεμο μπορεί να ακούγεται η φωνή του Θεού. Η αγάπη του Θεού μεταστρέφει τα κακά που μας στέλνει ο διάβολος σε μια πηγή ευλογιών. Και αυτό συμβαίνει όταν ο άνθρωπος, και μέσα στη σκληρή δοκιμασία του να μη χάνει τον θρησκευτικό του προσανατολισμό και να μη αλλοιώνει τις σχέσεις του με το Θεό.

Ο ουράνιος Πατέρας μας είναι αγαθός και λόγω της αγαθότητας του παραμένει αναλλοίωτος και δεν εξαρτά την αγάπη του από τη δική μας αφοσίωση. Αν εμείς έχουμε ειλικρινή αγάπη και εμπιστοσύνη στο Θεό, τότε όλα έχουν καλό αποτέλεσμα για μας. Γιατί, **«τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν»**. Πόσοι άνθρωποι δεν είπαν: «Ευχαριστώ τον Θεό που επέτρεψε εκείνη τη σκληρή δοκιμασία και βρήκα τον δρόμο της σωτηρίας και τώρα είμαι ευτυχής!».

ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ!

*«Καί τοῦτο εἰδότες τόν καιρόν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γάρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δέ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τά ἔργα τοῦ σκούτους καί ἐνδυσώμεθα τά ὄπλα τοῦ φωτός, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μή κώμοις καί μέθαις, μή κοίταις καί ἀσελγείαις, μή ἔριδι καί ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καί τῆς σαρκός πρόνοιαν μή ποιεῖσθαι εἰς ἐπιθυμί-
ας» (Ρωμ. 13. 11-14).*

Ο ύπνος της αμαρτίας

Την τελευταία Κυριακή πριν μπούμε στην περίοδο της αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, περίοδο νηστείας και πνευματικού αγώνα, η Εκκλησία μάς προετοιμάζει, σαλπίζοντας με το στόμα του Αποστόλου Παύλου ένα εγερτήριο σάλπισμα: **«Δέστε τον καιρό»** λέει **«είναι ώρα για να σηκωθείτε από τον ύπνο!»**.

Καθώς φέρνουμε στη σκέψη μας την ηθική κατάπτωση του ειδωλολατρικού κόσμου, μέσα στον οποίο ζούσαν οι χριστιανοί και από

τον οποίο εύκολα ήταν δυνατόν να παρασύρονται, δεν είναι δύσκολο να καταλάβουμε ποιον ύπνο εννοεί ο Απόστολος των Εθνών. Είναι ο πνευματικός ύπνος, στον οποίο βυθίζεται η ψυχή του ανθρώπου, όταν την τυλίξει το σκοτάδι των παθών, όταν την αγκαλιάσει η νύχτα της αμαρ-

Στο Κυλικείο του Ι. Ν. Παμ. Ταξιαρχών, ο Σύλλογος «ΗΛΙΑΚΤΙΔΑ», προσφέρει στους καλεσμένους και στα μέλη του τον καφέ της φιλοξενίας, προ της κοπής της Βασιλόπιτάς του.

τίας. Είναι η κατάσταση της λησμονιάς του Θεού και της απομάκρυνσής μας απ' Αυτόν, που οφείλεται στην αδιαφορία και την αμέλεια. Από έναν τέτοιο ύπνο καλεί και εμάς σήμερα η Εκκλησία να ξυπνήσουμε.

Συνήθιζαν τότε οι ειδωλολάτρες να διασκεδάζουν αχαλίνωτα στις γιορτές τους και να οργιάζουν, κυρίως κατά τη νύχτα, χωρίς ντροπή. Συνηθίζουν και σήμερα οι άνθρωποι να αναβιώνουν εκείνα τα αισχρά ήθη και να αμαρτάνουν χωρίς περίσκεψη. Στο Ρίο Τζανέιρο, όπου γίνεται το μεγαλύτερο καρναβάλι του κόσμου, τέτοιες μέρες γίνονται μέσα σε μια νύχτα τόσοι βιασμοί και έκτροπα, όσα δε γίνονται όλο τον χρόνο. Αλλά και στην Πατρίδα μας, με το πρόσχημα των λαογραφικών εκδηλώσεων, πόσα δεν γίνονται! Δυστυχώς οι χριστιανοί κοιμούνται και κοιμούνται θανάσιμα. Γι' αυτό επίκαιρα ακούγεται και για μας το σάλπισμα του Αποστόλου Παύλου. Ξυπνήστε! Τινάξτε από πάνω σας κάθε ίχνος πνευματικής νάρκωσης, συναισθανθείτε την ευθύνη σας, συσφίξτε τις σχέσεις σας με τον Θεό!

Με νύχτα παρομοιάζονται οι μέρες μας εδώ στη γη. Νύχτα για το σκοτάδι της άγνοιάς μας, που κρύβει την αλήθεια, νύχτα για το κρύο και την παγωνιά της δυστυχίας που μας δέρνει. Νύχτα, γιατί η δικαιοσύνη βαδίζει στα τυφλά. Νύχτα, γιατί η αμαρτία δείχνει παντού την παρουσία της.

Αλλά «**η νύχτα πήρε δρόμο και η μέρα ζύγωσε**» λέει ο Απόστολος. Αυτή η ζωή τελειώνει και στον ορίζοντα γλυκοχαράζει η αιωνιότητα. Έρχεται η μέρα που όλα θα αποκαλυφθούν· τα βιβλία θα ανοιχτούν και ο καθένας θα κριθεί κατά τα έργα του. Η ημέρα που θα

Η κοπή της πίτας. Καλεσμένοι στη γιορτή ο π. Ευστράτιος, ο π. Χρήστος και ο π. Θεόδωρος, εφημέριος Πελόπης.

αντικρύσουμε πρόσωπο με πρόσωπο τον Κύριο και θα απολαύσουμε την ατέλειωτη αιωνιότητα. Ο θεόπνευστος Απόστολος βρήκε πράγματι μια πολύ δυνατή εικόνα για να «ζωγραφίσει» μπρος στα μάτια μας εκείνη την ημέρα.

Ο ερχομός του Χριστού παραβάλλεται με την ανατολή του ήλιου, που έρχεται να διαλύσει τις σκιές και να γεμίσει φως τον κόσμο. Και να που η ανατολή αυτή ήδη χαράζει! Από την ώρα που ο Θεός έγινε άνθρωπος και επισκέφθηκε τη γη μας, από την ώρα που το Πνεύμα το Άγιο ίδρυσε την Εκκλησία του Χριστού, η αιωνιότητα υφαίνεται με τη ζωή των πιστών.

Τρεις αιώνες αφ' ότου είχε γραφεί αυτή η επιστολή, το κομμάτι που είδαμε στην αρχή έπεσε στα χέρια ενός μεγάλου αμαρτωλού, του Αυγουστίνου. Το εγερτήριο σάλπισμα του Αποστόλου Παύλου ήχησε συγκλονιστικά μέσα στην καρδιά του και στάθηκε ικανό να τον ξυπνήσει από τον πνευματικό λήθαργο, στον οποίο είχε πέσει. Πέταξε μακριά του τα σκοτεινά έργα, καθάρισε τον εαυτό του και ντύθηκε τόσο λαμπρά, ώστε αναδείχθηκε άγιος της Εκκλησίας μας!

Αγαπητοί μου αναγνώστες, δεν είναι καιρός να κάνουμε και μείς το ίδιο; Αρκετά κοιμηθήκαμε μακριά από τον Χριστό, αρκετά καταχραστήκαμε τον χρόνο της ζωής μας. Η Εκκλησία μας καλεί και μας περιμένει να μας δώσει ζωή και νόημα στη ζωή μας, να πλύνει τις ψυχές μας με το αίμα του Αρνίου, που σε λίγο θα αρχίσει να ανεβαίνει του Γολγοθά τον ανηφορικό δρόμο, να μας στολίζει και να μας ντύσει με τον ίδιο τον Χριστό, να μας ασφαλίσει με τα φωτεινά της όπλα.

Κάθε Κυριακή στρώνει πλούσιο το τραπέζι της και μας προσφέρει να χορτάσουμε χαρά, αλήθεια και Θεό. Ποιος λογικός άνθρωπος θα αντάλλαζε ποτέ αυτήν την ευωχία με τα αποκριάτικα γλέντια του κόσμου;

Κυριακή, παραμονή των Φώτων.

Χαίρε θνητών προς Θεόν παρρησία!

Να και πάλι, χριστιανοί μου, οι χαρμόσυνοι ύμνοι των Χαιρετισμών της Θεοτόκου και ο Ακάθιστος Ύμνος, που ψάλλονται κάθε Παρασκευή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής στις Εκκλησιές μας. Πλούσιες οι δωρεές και τα χαρίσματα του Χριστού μας προς όλους εκείνους τους χριστιανούς που με ευλάβεια τιμούν την Υπεραγία Θεοτόκο, τη Μητέρα Του και Μητέρα όλων μας. Οι ευλογίες του Θεού, όταν συγκεντρωνόμαστε για να προσευχηθούμε και να τιμήσουμε το Άγιο Όνομα Του, της Παναγίας μας και των Αγίων μας, πέφτουν σαν βροχή για να δροσίσουν την ξηραμένη ψυχή μας από τις θλίψεις και τα βάσανα της ζωής.

Εμείς οι χριστιανοί καυχόμαστε κατά πρώτο λόγο για τον Σταυρό του Χριστού και για την Ανάστασή Του, που είναι οι πηγές της σωτηρίας μας. Αλλά καυχόμαστε επίσης και για την Παναγιά μας, αφού με την συγκατάθεσή της στον Αρχάγγελο, που της έφερε το Μήνυμα του Ευαγγελισμού, είπε: **«Ίδοῦ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρῆμα σου»** και άρχισε αμέσως, απ' την ώρα αυτή, το έργο της σωτηρίας μας από τον Άγιο και φιλεύσπλαχνο Θεό, καθιστώντας την απείρανδρο μητέρα Νύμφη Ανύμφευτη και την πρώτη πρέσβειρά μας στους ουρανούς.

Πρεσβεύει η Παναγιά μας και μείς λαμβάνουμε δωρεές και ουράνια χαρίσματα από τον Υιό της και Θεόν μας. Πώς, λοιπόν, πλημμυρισμένοι από ευγνωμοσύνη, να μην της ψάλλουμε αυτούς τους υπέροχους ύμνους των χαιρετισμών;

Ήρθε ο Χριστός στον κόσμο διά Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου, για να μας σώσει και να μας ξαναβάλλει στην ουράνιο Βασιλεία Του.

Η Θεοτόκος έγινε, λοιπόν, το όργανο, το εργαστήρι, που ο Θεός το χρησιμοποίησε για να σαρκωθεί μέσα σ' αυτό, για να επιτελέσει το φιλόανθρωπο έργο της σωτηρίας μας.

Και σήμερα από τους ουρανούς, η Παναγιά μας συνεχίζει να μας βοηθά, να μεριμνά και να μας φροντίζει στοργικά με τις πρεσβείες και την αγάπη της. Βλέπει τα δάκρυά μας, τις αγωνίες μας, τους φόβους μας, τα προβλήματά μας και ακούει τους στεναγμούς, τους

πόνους, τις ικεσίες μας, τις προσευχές και τις παρακλήσεις μας. Γι' αυτό, ας εκμεταλλευτούμε τη μεγάλη παρηγορία που έχει προς τον Υιόν της, Σωτήρα και Λυτρωτή μας Ιησού. Και ας αρπάξουμε αυτήν την ευκαιρία που μας δίνεται σ' αυτήν την ψυχωφελή περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, και μέσα απ' την καρδιά μας ο καθένας μας με εμπιστοσύνη ας της πει: **«Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σε ἀνατίθηναι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τήν σκέπιν σου».**

Στον Αγιασμό ανήμερα της Εορτής των Φώτων.

Συνέχεια από το προηγούμενο.

ΑΝΘΟΣ ΧΑΡΙΤΩΝ

Η απόδοση στην καθομιλουμένη και τα σχόλια είναι του κ. Φραγκούλη Αθανασίου, Δρ. Κλασικής Φιλολογίας και Επιτ. Σχολικού Συμβούλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄

Για την Ειρήνη

Η Ειρήνη είναι καθαρότητα του νου, απλότητα της ψυχής, ευχαρίστηση της καρδιάς, ησυχία της ζωής και σύντροφος της Αγάπης. Ο Άγιος Ισίδωρος λέει: «Ο άνθρωπος που ζει Ειρηνικά, δεν είναι ποτέ φτωχός». Γι' αυτό η Ειρήνη πρέπει να τιμάται περισσότερο από όλα τα πλούτη του Κόσμου. Και όσο πλούσιος κι αν είναι κανείς, αν δε χαιρείται την ησυχία της καρδιάς, είναι ο πλέον δυστυχής άνθρωπος που ζει πάνω στη Γη. Το Άγιο Ευαγγέλιο λέει ότι οι Ειρηνοποιοί θα ονομαστούν γιοι του Θεού και ο Πλάτων λέει ότι όλος ο αγώνας μας πρέπει να γίνεται εναντίον των παθών και πρέπει να έχουμε Ειρηνική σχέση με τις Αρετές.

Επίσκεψη του Αρχηγού του Στόλου στον Ταξιάρχη, για προσκύνημα.

ΠΑΡΟΜΟΙΩΣΗ

Η Αρετή της Ειρήνης παρομοιάζεται με το Πρόβατο, που είναι ένα ζώο ήσυχο και ειρηνικό, περισσότερο από κάθε άλλο, και προσφέρει στον άνθρωπο πολλές ωφέλειες. Αυτό μας ντύνει με το μαλλί του, μας τρέφει με το γάλα του, δίνοντάς μας από αυτό το βούτυρο και το τυρί, και γεννά τα Αρνιά για τροφή μας. Και όταν οδηγείται στη σφαγή, με δυσκολία βγάζει καμιά, έστω την παραμικρή, φωνή κι ούτε δείχνει να αγανακτεί. Τελείως αντίθετα από τον Χοίρο, που, όταν δει τον

εαυτό του στα χέρια εκείνου που θέλει να τον σφάξει, προκαλεί τόσο θόρυβο, που κουφαίνει όσους βρίσκονται κοντά.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Διαβάζουμε στις Ρωμαϊκές Ιστορίες για ένα μεγάλο Αφέντη ονόματι Ιππόλυτος, του οποίου είχε σκοτωθεί ο πατέρας με διαταγή ενός άλλου ομοίου του, που λεγόταν Λύστιχος. Αυτοί οι δυο συνεχώς πολεμούσαν μεταξύ τους και κατέτρεχε ο ένας τον άλλο. Μια νύχτα ο Ιππόλυτος σκεφτόμενος τη μεγάλη ταραχή της καρδιάς στην οποία ζούσε αυτός και οι άνθρωποι του, σηκώθηκε από το κρεβάτι και πήγε στο σπίτι του εχθρού του και χτυπώντας την πόρτα είπε: «Ανοίξτε χωρίς φόβο, είμαι εγώ, ο Ιππόλυτος μόνος». Τότε οι φύλακες, απορώντας γι' αυτό το γεγονός, μετέφεραν αμέσως την είδηση στον Αφέντη τους, Λύστιχο. Ακούγοντας αυτός πως ο Ιππόλυτος ήταν μόνος και άοπλος, επέτρεψε να ανοίξουν την πόρτα. Μπαίνοντας μέσα ο Ιππόλυτος πήγε να αγκαλιάσει τον εχθρό του, Λύστιχο, λέγοντας: «Γλυκύτατε

αδερφέ, σου ζητώ συγγνώμη για όλες τις αδικίες που σου έκαμα και σου συγχωρώ όλες τις αδικίες που μου έκαμες. Θέλω καλύτερα να είμαι φίλος και δούλος σου παρά να είμαι κύριος σε τόσους δούλους που έχω στην υπηρεσία μου». Ο Λύστιχος, βλέποντας αυτό, έβαλε μια θηλιά στον λαιμό του και γονάτισε στα πόδια του. Έλεγε ο ένας στον άλλο με δάκρυα στα μάτια: «Συγχώρεσέ με, αδερφέ, για την Αγάπη του Θεού». Και έκαναν τόσο μεγάλη ειρήνη μεταξύ τους, που ποτέ μετά δε βρέθηκαν αδέμφια, που να αγαπιούνται τόσο όσο αυτοί.

Ξενάγηση του Αρχηγού, εμπρός στην εξωτερική εικόνα του Ταξιάρχη. Αυτή που είχε εξαφανιστεί το 1964, στα πρώτα γεγονότα της Κύπρου.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Λόγω πληθώρας ύλης και γεγονότων στο προηγούμενο φύλλο του περιοδικού μας αλλά και στη χρονική περίοδο που πραγματοποιήθηκε το γεγονός (26 Δεκεμβρίου), δεν αναφερθήκαμε στην τελευταία επίσκεψη του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Χρυσόστομου, στον Ιερό Ναό του Αγίου Βασιλείου την 26^η Δεκεμβρίου, εορτή της Σύναξης της Παναγίας μας.

Ο Σεβασμιώτατος, λειτούργησε με τη συμμετοχή και των Ιερέων της Περιφέρειας Μανταμάδου και του Στρατιωτικού Ιερέως της Μεραρχίας, ευλόγησε το ποίμνιο της Κωμόπολής μας και ευχήθηκε στον καθένα με τις επίκαιρες εορτάσιμες ευχές του δωδεκαημέρου. Στο τέλος της Θ. Λειτουργίας, παρέδωσε τα τρία φοιτητικά βοηθήματα, εκ 1000 ευρώ έκαστον, του Προσκυνήματος στους τρεις φοιτητές της Ενορίας μας, Στρογγυλό Παναγιώτη του Ευστρατίου, Ψαρρού Παρασκευή του Παναγιώτη και Στρίμπερ Μαριάνθη του Δημητρίου. Ο Ιερ. Ναός του Αγίου Βασιλείου είχε κατακλυστεί από πιστούς, που ήρθαν να χαιρετήσουν, να ευχηθούν και να λάβουν τις ευλογίες του Ιεράρχη μας.

Στη Θεία Λειτουργία της Κυριακής του Ασώτου,
με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Χρυσόστομο.

Την πρώτη του έτους το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, σε συνεργασία με τα Διοικητικά Συμβούλια των τριών Γυναικείων Συλλόγων του Μανταμάδου, «Ομόνοια», «Ηλιαχτίδα» και «Προοδευτικών Γυναικών», έκοψαν τη Βασιλόπιτα του Χωριού στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου.

Στην εκδήλωση έψαλλε η Χορωδία των Συλλόγων και τίμησε την Εορτή ο π. Αντώνιος Ζεϊμπέκης, Εφημέριος Κάπης, ο Εκπρόσωπος της Δημοτικής Αρχής Μανταμάδου του Δήμου Μυτιλήνης κ. Γεώργιος Φιλιππίδης, ο Διοικητής του Τάγματος Μανταμάδου κ. Κωνσταντίνος Ψωμάς και ο πρώην Δήμαρχος Μανταμάδου, κ. Στέφανος Αποστόλου. Ήταν μια όμορφη, με γιορταστικό χρώμα Γιορτή, όπως ταιριάζει στις χρονιάρες αυτές ημέρες και η αίθουσα κατακλύστηκε από κόσμο, που ήρθε να συμμετάσχει στην κοινή αυτή εκδήλωση.

Την Κυριακή του Ασώτου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος επισκέφθηκε την Κωμόπολή μας και συλλειτουργήσε με τους Ιερείς του Προσκυνημάτων στον Ι. Ν. των Παμμεγίστων Ταξιαρχών.

Κυριακή της Ορθοδοξίας.

Ο δίσκος της Κυριακής
της Σταυροπροσκυνήσεως.

Ο Σεβασμιώτατος είναι Συνοδικός και απουσιάζει τις περισσότερες ημέρες στην Αθήνα στις Συνοδικές υποχρεώσεις του. Έτσι η παρουσία του στην Ενορία μας μάς έδωσε περισσότερη χαρά.

Τον Ιερό μας Ναό

επισκέφθηκε και προσκύνησε τη θαυμαστή εικόνα του Ταξιάρχη ο Αρχηγός του Στόλου, Αντιναύαρχος κ. Μαζαράκης, συνοδευόμενος υπό του Αρχιεπισκόπου κ. Δημητρίου και του Διοικητού της Ναυτικής Διοίκησης Λέσβου κ. Δημητρίου Ιωάννη. Ο Αρχηγός έμεινε κατάπληκτος απ' όσα άκουσε και είδε στον

Προσκυνηματικό μας Ναό και έφυγε κατενθουσιασμένος.

Την Πέμπτη στις 15 Ιανουαρίου επισκέφθηκαν τον Ιερό μας Ναό και προσκύνησαν τη θαυμαστή ανάγλυφη εικόνα του Αρχαγγέλου Μιχαήλ ο Γενικός Επιθεωρητής Στρατού, Αντιστράτηγος κ. Τελλίδης Βασίλειος, μετά του Διοικητού ΑΣΔΕΝ, Αντιστράτηγου κ. Ευστρατίου Παντελίδη, συνοδευόμενοι υπό του Διοικητού 98 ΑΔΤΕ, Υποστρατήγου κ. Δημητρίου Μήττα και του Συνταγματάρχη κ. Ευθυμίου Χαροκόπου, Διοικητού ΔΤΕ και αντισυνταγματάρχη κ. Κωνσταντίνου Ψωμά, Διοικητού 265 Τάγματος Μανταμάδου.

Το Μνημόσυνο των Δωρητών των δύο Ιερών Ναών της Κωμοπόλεώς μας την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως.

Η Στέγη Αγάπης. Παρά την οικονομική δυστοκία που επικρατεί στις ημέρες μας, η αγάπη του κόσμου προς τους έχοντας ανάγκη αδελφούς μας παραμένει χριστιανική, ειλικρινής και φιλόανθρωπη!

Για τη σίτιση των γερόντων του Ιδρύματος της «Στέγης Αγάπης» προσέφεραν: Η κ. Μαρίνα Γρηγορίου ένα γεύμα εις μνήμην των γονέων της. Ο κ. Ευστράτιος Πασπαλάς ένα γεύμα εις μνήμην των γονέων του. Εις μνήμην του πάτερα της Ευστρατίου Γιαννή ένα γεύμα η κ. Βάσω Γιαννή. Ο Ευστράτιος Χατζηδημητρίου δύο γεύματα εις μνήμην της Συζύγου του. **Εκ του υστερήματός τους έδωκαν τον φιλόανθρωπον οβολόν τους οι:** κ. Μήνη Καράμπελα 50 \$ Canada. Η κ. Κωστούλα Πανούτσου 330€. Η κ. Κατερίνα Σιομοπούλου 100 \$ Aust. Η κ. Καλλιόπη Κα-

τσούτη 100€. Η κ. Αγγελική Νικολαΐδου 10€. Το Ενοριακό φιλόπρωχο Ταμείο Μανταμάδου 3.000€. Ανώνυμος 70€. ο κ. Κωνσταντίνος Σχίζας 100€. Η κ. Γεωργία Σταύρου 200€. Ανώνυμη, εις μνήμην του συζύγου της Πελοπίδα και της αδελφής της 100€. Η κ. Βασιλική Φλέσσα 20€. Ο κ. Χατζηδημητρίου από το Βέλγιο 1.000€ εις μνήμην του αδελφού του Γεωργίου, των γονέων του Θεοφίλου και Ελένης και του εξαδέλφου του Δημητρίου Πατσέλα. Ο κ. Γεώργιος και η κ. Ευανθία Μιχαηλάρη, εις μνήμην των γονέων τους 5.00€. Ο κ. Χρήστος Χατζηανδρέου 800 \$ Η.Π.Α. Η κ. Έφη Κοτταρίνου 10€. Η κ. Άννα Βελούδη 100€. Ο κ. Ανδρέας Ανατολίτης 200€. Ανώνυμος 40€. Ο κ. Νικόλαος Τζελαϊδής 100€, εις μνήμην της κόρης του Μαριάνθης. Η κ. Μαίρη Ξενοδοχειάρη 50€, εις μνήμην των γονέων της Περιάνδρου και Νίτσας. Η κ. Κλεοπάτρα Βενάρδου 50 κορόνες Σουηδίας. Η οικογένεια Θεοδώρου Θεοδώρου, από την Θεσσαλονίκη 70€ εις μνήμην αγαπητού οικογενειακού της φίλου.

Στην επιμνημόσυνη δέηση υπέρ των πεσόντων,
στο Ηρώον της Κωμοπόλεώς μας, την ημέρα του Ευαγγελισμού.

Να θυμάμαι!

Υπενθυμίζουμε στους αγαπητούς φίλους και συνδρομητές του Περιοδικού μας ότι κάθε Κυριακή και τις μεγάλες Εορτές, Των Ταξιαρχών 8 Νοεμβρίου, των Χριστουγέννων, την Πρωτοχρονιά, των Θεοφανείων, του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, στις 14 Σεπτεμβρίου, καθώς και όλη τη Μ. Εβδομάδα και

το Πάσχα, έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθούν τη Θεία Λειτουργία από τον Ιερό μας Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών του Μανταμάδου μέσω internet!

Η έναρξη της εκπομπής της αναμετάδοσης της Θείας Λειτουργίας των Κυριακών και Εορτών είναι η 8η πρωινή και η λήξη της η 10 και 30 π.μ., ώρα Ελλάδος. Η λήψη είναι παγκόσμιας ισχύος. Προσοχή στη διαφορά της ώρας κάθε κράτους και Ηπείρου.

Το site είναι: www.tvmitilini.gr

Οι αυριανοί υπερασπιστές της Πατρίδας μας
παρελαύνουν με καμάρι και υποσχέσεις.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΖΙΑΡΧΩΝ
ΜΑΝΤΑΜΑΔΟΥ ΛΕΣΒΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΔΗΣΣΟΣ
ΙΕΡ. ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
Τηλ. Γραφείου (22530) 61214 - 61221
Οικίας (22530) 61225

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΟΙΚΟΝ. Π. ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΙΤΜΙΔΕΛΛΗΣ
ΔΘΑΝΑΣΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

Παραγωγή - Εκτύπωση:
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ Α.Ε.
Καρά Τεπέ, Μυτιλήνη 81100
Τηλ.: 22510 41619 Fax: 22510 27607
e-mail: sales@emprosnet.gr

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΟΛΟΣΩΜΗ ΕΙΚΟΝΑ
ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΣΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ